

OBEŹRZYCIEL (1) *sb m*

obeźrzyciel a. obezrzyciel.

V sg obeźrzycielu.

Sł stp notuje, Cn, Linde brak.

Ten, kto ogląda; stróż [czego]:

*Wyrażenie: »wierny obezrzyciel«: O krolu niebiefki/ o wierny obezrzycielu každého czyftého fertza [...] ty wiész ijżem iá nigdy mégo fertza niepokálala *OpecŻyw* 6.*

AS